

Súd: Okresný súd Vranov n/T
Spisová značka: 7C/226/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8815205873
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Melníková
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2015:8815205873.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudkyňou JUDr. Martinou Melníkovou v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843 p r o t i žalovanej: Q. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. Š. XX, XXX XX J. Y. L., Š. W. C. B., o zaplatenie 392,10 eur s prísl. t a k t o

rozhodol:

Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 40,36 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 20,50 eur od 26.12.2012 do zaplatenia a zo sumy 19,86 eur od 26.03.2013 do zaplatenia a to všetko sa jej povoľuje splácať v mesačných splátkach po 10 eur mesačne, počnúc mesiacom, ktorý nasleduje po právoplatnosti tohto rozsudku vždy do 25-tého dňa, toho ktorého mesiaca pod následkom straty výhody splátok.

V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a.

Žalovanej sa náhrada trov konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

Žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 392,10 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75% zo sumy 20,50 eur od 26.12.2012 do zaplatenia, zo sumy 39,66 eur od 26.03.2013 do zaplatenia, zo sumy 331,94 eur od 26.12.2013 do zaplatenia a náhrady trov konania. Svoju žalobu odôvodnil tým, že zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 20.11.2014 postúpil postupca Slovak Telekom, a.s. (ďalej len „postupca“) na žalobcu pohľadávku voči žalovanej. Postupca uzatvoril dňa 13.04.2012 so žalovanou zmluvu č. 903023813. Predmetom zmluvy bolo poskytovanie služieb v zmysle Zákona o elektronických komunikáciách v platnom a účinnom znení. Na základe zmluvy postupca poskytol žalovanej telekomunikačné služby, špecifikované v Zmluve za podmienok stanovených v zmluve a vo všeobecných podmienkach. Žalovaná sa zaviazala zaplatiť za poskytnuté telekomunikačné služby cenu stanovenú v Zmluve a cenníku. Postupca vyúčtoval žalovanej cenu za poskytnuté telekomunikačné služby v súlade s platnými cenovými podmienkami postupcu. Postupca vystavil žalovanej vyúčtovacie faktúry, pričom postúpil žalobcovi nasledovné pohľadávky na faktúrach č. 7212415592 na sumu 20,50 eur, so splatnosťou 25.12.2012, č. 7302271734 na sumu 39,66 eur, so splatnosťou 25.03.2013, č. 7312867883 na sumu 331,94 eur, so splatnosťou 25.12.2013. Pohľadávka žalobcu vo výške 392,10 eur nebola ku dňu podania tejto žaloby uhradená. V zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka má veriteľ pri omeškaní s úhradou dlžnej sumy právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania.

Žalovaná požiadala o možnosť úhrady dlžnej sumy v splátkach.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobným návrhom a jeho prílohami, a to zmluvou o poskytovaní verejných služieb - služba T-mobile mobilný internet, dodatkom k zmluve o poskytovaní verejných služieb, Všeobecnými podmienkami na poskytovanie verejnej telefónnej služby (VTS), Cennikom pre poskytovanie služieb spoločnosti Slovak Telekom, a.s., faktúrami, zmluvou o postúpení pohľadávok, prílohou k zmluve o postúpení pohľadávok, pokusom o zmier, výpoveďou žalovanej a zistil nasledovný skutkový stav:

Žalobca ani právny zástupca žalobcu sa na pojednávanie nedostavili. Právny zástupca žalobcu ospravedlnil svoju neúčasť a zároveň uviedol, že súhlasí s tým, aby súd konal a rozhodol v jeho neprítomnosti z dôvodu hospodárnosti konania na základe predložených listinných dôkazov.

Žalovaná uviedla, že mala záujem o internet a preto navštívila T-mobile, kde podpísala zmluvu a dodatok. Služba internet jej bola poskytnutá. Z dôvodu, že mala zlomenú ruku, nemohla nastúpiť na aktivačných prácach, nemala príjem a prestala platiť za služby. Požiadala o povolenie splácať dlh po 10 eur mesačne, až 15-20 eur a to z dôvodu, že je nezamestnaná. Pracuje na aktivačných prácach s príjmom vo výške 63 eur mesačne. Poberá príspevok na bývanie vo výške 89 eur mesačne. Jej manžel je momentálne práceneschopný a poberá nemocenskú dávku vo výške 34 eur. Na domácnosť hradí výdavok 80 eur na elektrinu a 46 eur na nájomné.

Zo zmluvy o poskytovaní verejných služieb - služba T-Mobile mobilný internet zo dňa 13.04.2012 uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu ako podnikom a žalovanou ako účastníkom, fyzickou osobou nepodnikateľom podľa zákona č. 351/2011 o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov vyplýva, že predmetom zmluvy bol program služieb MI NEOB1 (2GB).

Žalovaná vyhlásila, že sa zoznámila s obsahom tejto zmluvy, ako aj so Všeobecnými podmienkami a Cennikom ktoré sa ako súčasť tejto zmluvy zaviazala dodržiavať. Svojim podpisom potvrdila prevzatie Všeobecných podmienok a Cenníka a vyššie špecifikovaného koncového zariadenia.

Podľa bodu 1 dodatku k zmluve o poskytovaní verejných služieb zo dňa 13.04.2012 jeho predmetom bol záväzok podniku zriadiť účastníkovi prístup so siete internet alebo iných verejných alebo neverejných dátových sietí bezdrôtovým spôsobom prostredníctvom koncového zariadenia alebo prostredníctvom SIM karty špecifikovanej v tabuľke č. 1 Dodatku a poskytovať účastníkovi program služby zvolený účastníkom a uvedený v tabuľke č. 1 dodatku (písm. a) dodatku), záväzok účastníka riadne a včas platiť cenu za zriadenie a poskytovanie služieb špecifikovaných v dodatku a dodržiavať svoje povinnosti v súlade so zmluvou, dodatkom, všeobecnými podmienkami a cenníkom (písm. b) dodatku), aktivácia a poskytovanie programu služby uvedeného v tabuľke č. 1 tohto dodatku (písm. c) dodatku), záväzok podniku zabezpečiť účastníkovi predaj koncového zariadenia uvedeného v tabuľke č. 1 tohto dodatku a to za zľavnenú maximálnu kúpnu cenu 1 euro(písm. d) dodatku).

Účastník sa zaväzuje, že po dobu 24 mesiacov nepožiada o deaktiváciu resp. zrušenie služby a že sa nedopustí takého konania ani neumožní také konania, na základe ktorého by Podniku vzniklo právo deaktivovať službu alebo zrušiť službu odstúpením od zmluvy alebo právo vypovedať Zmluvu z dôvodov porušenia povinnosti zo strany Účastníka; za žiadosť o deaktiváciu, resp. zrušenie služby sa pritom považuje najmä výpoveď Zmluvy zo strany účastníka, žiadosť o deaktiváciu služby v prípade straty alebo krádeže koncového zariadenia, ako aj odstúpenie Účastníka od Zmluvy z iného dôvodu, než je porušenie povinnosti na strane Podniku (bod 2. Dodatku).

Podľa bodu 3 Dodatku v prípade porušenia záväzku účastníka uvedeného v bode 1 alebo 2 tohto Dodatku a následnej deaktivácie služby je účastník povinný uhradiť Podniku zmluvnú pokutu uvedenú v tabuľke č. 1 tohto Dodatku.

Tento dodatok je platný a účinný dňom jeho podpísania zmluvnými stranami. Tento dodatok sa uzatvára na dobu určitú, a to na dobu viazanosti uvedenú v tabuľke č. 2 tohto dodatku (bod 5 Dodatku).

Z tabuľky č. 1 dodatku súd zistil, že dĺžka viazanosti bola dohodnutá na 24 mesiacov a suma zmluvnej pokuty vo výške 331,94 eur.

Právny predchodca žalobcu vystavil žalovanej faktúru č. 7312867883 zo dňa 08.12.2013 s dátumom splatnosti 25.12.2013 na sumu 331,94 eur (zmluvná pokuta), č. 7212415592 zo dňa 08.12.2012 s dátumom splatnosti 25.12.2012 na sumu 20,50 eur (poplatky za služby), č. 7302271734 zo dňa 08.03.2013 s dátumom splatnosti 25.03.2013 na sumu 39,66 eur (poplatky za služby + poplatok za prerušenie služby - neplatenie).

V zmysle preambuly Všeobecných podmienok na poskytovanie verejnej telefónnej služieb (ďalej len Všeobecné podmienky), Slovak Telekom, a.s. alebo jeho právny nástupca poskytujúci elektronické komunikácie za účelom podrobnejšej úpravy vzájomných práv a povinností medzi ST, ako poskytovateľom verejnej telefónnej služby a právnickými osobami alebo fyzickými osobami, ktoré vstupujú do zmluvných vzťahov s ST- účastníci elektronických komunikačných služieb, vydáva tieto Všeobecné podmienky.

Účastník je okrem ďalších povinností uvedených vo Všeobecných podmienkach povinný najmä platiť jednorázovo cenu za zriadenie a aktiváciu, cenu za používanie telefónnej prípojky a cenu za poskytnutú alebo požadovanú verejnú telefónnu službu v súlade so zmluvou o pripojení alebo podľa Tarify ST a týchto Všeobecných podmienok, ak nie je v zmluve o pripojení dohodnuté inak (čl. II. bod 2 písm. b) Všeobecných podmienok).

V zmysle čl. III. bod 1 písm. b) Všeobecných podmienok, ST má okrem ďalších práv uvedených vo Všeobecných podmienkach právo na zaplatenie ceny za poskytnutú službu alebo požadovanú telefónnu službu podľa Zmluvy o pripojení, Tarify ST a týchto Všeobecných podmienkach, ak nie je v zmluve o pripojení dohodnuté inak.

V zmysle čl. IX. bod 3 Všeobecných podmienok, vzťahy medzi účastníkom a ST, ktoré nie sú upravené v Zákone, v zmluve o pripojení, v týchto Všeobecných podmienkach a Tarife ST, sa riadia Obchodným zákonníkom.

Pokusom o zmier zo dňa 31.03.2015 právny zástupca žalobcu vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy vo výške 427,75 eur najneskôr do dňa 03.04.2015.

Slovak Telekom, a.s. ako postupca a žalobca ako postupník uzavreli dňa 20.11.2014 zmluvu o postúpení pohľadávok, pričom z príloh k zmluve o postúpení pohľadávok vyplýva, že na žalobcu bola postúpená aj pohľadávka žalovanej z predložených faktúr.

Pohľadávka voči žalovanému bola na žalobcu postúpená na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 20.11.2014, čím je preukázaná aktívna legitímácia žalobcu v tomto konaní.

Podľa § 43 ods. 1, písm. a) a d) zákona NR SR č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov účinného v čase uzatvorenia zmluvy a dodatku, podnik má právo na úhradu za poskytnutú verejnú službu a právo dočasne prerušiť alebo obmedziť poskytovanie verejnej služby z dôvodu nezaplatenia splatnej sumy za verejnú službu v lehote upravenej v zmluve o poskytovaní verejných služieb, a to až do jej zaplatenia alebo do zániku zmluvy o poskytovaní verejných služieb; dočasne prerušiť poskytovanie verejnej služby možno iba po predchádzajúcom náležitom upozornení a uplynutí primeranej lehoty určenej na zaplatenie.

Podľa § 43 ods. 2, písm. a) zákona NR SR č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov, účinného v čase uzatvorenia zmluvy a dodatku, podnik je povinný uzavrieť zmluvu o poskytovaní verejných služieb s každým záujemcom o poskytovanie verejnej služby, ak nie je dôvod na jej odmietnutie podľa odseku 1 písm. c).

Spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu a je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka, nakoľko ide o zmluvu, ktorú uzatváral právny predchodca žalobcu ako dodávateľ a žalovaná ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy bol daný žalobcom bez možnosti žalovanej privodiť akúkoľvek zmenu.

Podľa § 52 ods. 1 až ods. 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez

ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

V zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2, ods. 3, ods. 5 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

V zmysle § 54 ods. 1, ods. 2, Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 544 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

V zmysle § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách .

Z ustanovení § 517 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, vyplýva, že dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Týmto vykonávacím predpisom je nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z..

Podľa § 10c uvedeného nariadenia ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

V zmysle § 3 nariadenia v znení účinnom do 31.1.2013 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba H. F. E. platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou bola uzavretá zmluva o poskytovaní verejných služieb, na základe ktorej boli žalovanej právnym predchodcom žalobcu poskytované služby, tak ako boli vyúčtované jednotlivými faktúrami, pričom žalovaná sumu za tieto služby neuhradila, preto súd v tejto časti žalobu považoval za dôvodnú a zaviazal

žalovaného na zaplatenie sumy 40,36 eur, mimo poplatku za prerušenie služby - neplatenie a zmluvnú pokutu, ktorými nárokmi sa bude zaoberať nižšie.

Žalovaná sa s plnením svojho peňažného záväzku dňom nasledujúcim po dni, ktorý bol vo faktúre uvedený ako dátum splatnosti, dostala do omeškania, preto ju súd zaviazal zaplatiť aj úrok z omeškania v súlade s príslušným ustanovením Občianskeho zákonníka v spojení s nariadením vlády a to vo výške a z jednotlivých súm za predmetné obdobie omeškania tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku. V čase omeškania bola základná úroková sadzba európskej centrálnej banky ku dňu 26.12.2012 a ku dňu 26.03.2013 vo výške 0,75% p.a. a úrok z omeškania tak predstavuje výšku 8,75% ročne ako je uvedené vo výroku rozsudku.

Žalobca si z faktúry č. 7302271734 uplatnil aj poplatok za prerušenie služby - neplatenie v sume 16,50 eur bez DPH, t.j. 19,80 eur s DPH.

V danom prípade sa jednalo o sporové konanie a sporové konanie je konaním návrhovým. Navrhovateľ - žalobca je povinný k návrhu pripojiť listinné dôkazy, na ktoré sa odvoláva, resp. uviesť dôkazy, ktoré v priebehu súdneho konania navrhuje vykonať. Jedná sa o jeho dôkaznú povinnosť a práve v sporovom konaní je nesplnenie dôkaznej povinnosti spojené s procesnou zodpovednosťou za nedokázanie tvrdených skutočností, to znamená s neunesením tzv. dôkazného bremena. Kto a v akom rozsahu má dôkazné bremeno, určujú normy hmotného práva. Zásadne ho má ten, v koho záujme je dokázanie určitej skutočnosti. Nepriaznivé procesné dôsledky (neúspech v spore) stíhajú v sporovom konaní práve toho, kto neunesol dôkazné bremeno (neoznačil potrebné dôkazy alebo uvedenými dôkazmi nebolo jeho tvrdenie dokázané).

Súd má za to, že žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal vznik záväzku žalovanej hradiť žalobcovi vyúčtované poplatky, tak ako ich uplatnil žalobným návrhom a teda neunesol dôkazné bremeno čo do tvrdenia o oprávnenosti výšky uplatnenej pohľadávky v časti nároku poplatkov, pretože nepredložil žiadne také dôkazy, ktorými by bolo možné objektívne posúdiť a preveriť výšku pohľadávky, ktorú si uplatňuje, nepredložil a nepreukázal súdu, či skutočne došlo k prerušeniu služby poskytovanej jeho právnym predchodcom, aké náklady mu v súvislosti s vykonaním takéhoto úkony vznikli, aby súd mohol tieto následne posúdiť v zmysle ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, preto má súd za to, že v tejto časti bola žaloba nedôvodná a preto v tejto časti žalobu zamietol.

Čo sa týka nároku žalobcu na zaplatenie zmluvnej pokuty, žalobca právo na zmluvnú pokutu odvíja od zmluvy o poskytovaní verejných služieb a dodatku k nej, ktoré ako typové zmluvy sú uzatvárané vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy a teda i dojednanie o zmluvnej pokute podstatným spôsobom neovplyvňuje a preto sa nejedná o individuálne dojednané zmluvné ustanovenie. Právny predchodca žalobcu ako dodávateľ zmluvnú pokutu so žalovanou ako spotrebiteľom osobitne nevyjednával, pretože zmluvná pokuta je dojednaná za rovnakých podmienok vo všetkých dodatkoch a žalobca menil len výšku zmluvnej pokuty. Súd ďalej konštatuje, že žalobca pri uzatváraní zmluvy vystupoval ako dodávateľ a žalovaná ako spotrebiteľ, pretože pri uzatváraní zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti, keď v zmluve je priamo uvedené, že ju uzatvárala ako fyzická osoba - nepodnikateľ. Tento vzťah medzi účastníkmi na základe zmluvy vznikol v dobe, kedy Slovenská republika už transformovala do právneho poriadku Smernice EÚ v oblasti ochrany spotrebiteľa. Základným princípom spotrebiteľských zmlúv je, že nesmú obsahovať neprijateľnú podmienku, teda také zmluvné dojednanie, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a to pod sankciou absolútnej neplatnosti takejto podmienky.

Súd pri hodnotení dojednaných zmluvných podmienok bral zreteľ na povahu tovaru, na ktorý zmluva bola uzavretá, keď predmetom bolo poskytovanie služieb v rámci dohodnutého programu, pričom cena za poskytované služby bola stanovená cenníkom a zmluva bola uzavretá na dobu neurčitú s tým, že v zmysle dodatku sa žalovaná zaviazala, že po dobu 24 mesiacov zotrvá v zmluvnom vzťahu s podnikom a že po celú túto dobu bude bez prerušenia tieto služby využívať a to v súlade s jej záväzkami. Zmluvná pokuta bola dojednaná pre porušenie povinností tak ako boli uvedené v jednotlivých ustanoveniach vyplývajúcich pre žalovanú zo zmluvy a predmetného dodatku. Súd bral na zreteľ aj okolnosti súvisiace s uzavretím predmetnej zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy, keď zmluva bola uzavretá na predtlačí spoločnosti, jednotlivé údaje boli vpísané zástupcom spoločnosti. Dodávateľ z hľadiska času vôbec

nerozlišuje, kedy ku skutočnosti zakladajúcej nárok dodávateľa na zmluvnú pokutu dôjde s tým, že zmluvná pokuta by mu patrila aj v prípade, žeby žalovaná len uskutočnila nejaký úkon smerujúci k ukončeniu platnosti zmluvy, teda bez ohľadu na to, či by k ukončeniu platnosti aj došlo. Ďalším aspektom je aj samotná výška zmluvnej pokuty, ktorá bola určená jednotnou sumou za porušenie viacerých pre žalovaných zo zmluvy, všeobecných podmienok a dodatku vyplývajúcich povinností.

V danej právnej veci si žalobca uplatňuje nárok z titulu zmluvnej pokuty zo zmluvy o poskytovaní verejných služieb- služba T-mobile internet, ako sa ňou súd zaoberal vyššie, pričom sa jedná o dojednanie, ktoré bolo vyhlásené za neprijateľnú zmluvnú podmienku (napr. rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 11C/332/2015).

Súd poukazuje na ustanovenie § 53a ods. Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

Citované ustanovenie § 53a je dôsledkom transpozície smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len „smernica“), ktorá v čl. 7 ods. 1 ukladá členským štátom zabrániť súvislému používaniu neprijateľných zmluvných podmienok.

Členské štáty zabezpečia, aby v záujme spotrebiteľov a subjektov hospodárskej súťaže existovali primerané a účinné prostriedky, ktoré by zabránili súvislému uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov (čl. 7 ods. 1 smernice).

S ohľadom na relevantnú judikatúru Súdneho dvora Európskej únie by nemali byť žiadne pochybnosti o povinnosti súdu zbaviť spotrebiteľa neprijateľnej zmluvnej podmienky a jej poškodzujúcich účinkov. Členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 ods. 1 smernice). Citované ustanovenie čl. 6 ods. 1 sa má považovať za kogentné ustanovenie a ochrana pred neprijateľnými podmienkami sa má poskytnúť v režime pravidiel verejného poriadku, teda pravidiel, na ktorých rešpektovaní musí štát bezvýhradne trvať a ktorých rešpektovanie je povinný vždy a za každých okolností vyžadovať (rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/91/2011).

Ustanovenie § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka zakazuje dodávateľovi používať zmluvnú podmienku, ktorá bola právoplatne súdom vyhlásená za neprijateľnú, takáto zmluvná podmienka je neplatná, jedná sa o absolútnu neplatnosť (§ 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka). Jej ďalším používaním dodávateľ vytvára protiprávny stav, naviac zákonom výslovne zakázaný a priznanie plnenie z takejto zmluvnej podmienky je v priamom rozpore so zákonom, ak by súd priznal plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky, išlo by o tolerovanie pokračujúceho protiprávneho stavu zo strany súdu. Súd je povinný ex offio skúmať, či voči spotrebiteľovi nie je uplatňované plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky a to aj z takej, ktorú už skôr judikoval. Zákaz ďalšieho používania neprijateľnej podmienky v demokratickej spoločnosti by mal byť samozrejмый a rešpektovaný subjektmi práva, ak existuje zákonná povinnosť zdržať sa protiprávneho konania, je oprávnené očakávať, že dodávateľ bude právnu povinnosť rešpektovať a od spotrebiteľov nebude požadovať plnenie v rozpore s dobrými mravmi, majúce svoj základ v neprijateľnej zmluvnej podmienke.

S ohľadom na vyššie uvedené mal súd za to, že nárok uplatnený žalobcom z titulu zmluvnej pokuty nemožno žalobcovi priznať, nakoľko sa jedná o nárok z absolútne neplatnej neprijateľnej podmienky určenej súdom, preto žalobu v časti uplatňovanej zmluvnej pokuty zamietol.

Podľa § 160 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku druhá veta súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí, a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Súd vzhľadom na osobné, rodinné a majetkové pomery žalovanej povolil jej zaplatiť peňažné plnenie, na zaplatenie ktorého bola v rozsudku zaviazaná v mesačných splátkach v sume a za podmienok uvedených vo výroku tohto rozsudku.

O trovách konania rozhodol súd podľa ust. § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Z uplatnenej sumy 392,10 eur bolo žalobcovi priznaných 40,36 eur, teda žalobca mal v konaní úspech 10% a neúspech 90%, čo predstavuje úspech žalovanej, ktorej po odpočítaní úspechu žalobcu vznikol nárok na náhradu trov konania v pomere 80%, no keďže si žalovaná náhradu trov konania neuplatnila a zo spisu jej žiadne trovy nevyplynuli, súd jej náhradu trov konania nepriznal.

Vzhľadom na vyššie uvedené súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.